

Gospel: Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Mattháeum (4.2.2023)

Sequéntia + sancti Evangélii secúndum Ioánnem (St. Matthew 26:36-75; 27-1-60)

R. Glória tibi, Dómine.

Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discipulis suis: **I.** Sedéte hic, donec vadam illuc et orem. **C.** Et assumpto Petro et duóbus fíliis Zebedæi, cœpit contristári et mæstus esse. Tunc ait illis: **I.** Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigilate mecum. **C.** Et progressus pusillum, prócidit in faciem suam, orans et dicens: **I. Pater** mi, si possibile est, tránseat a me calix iste: Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. **C.** Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: **I.** Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatióne. **Spiritus** quidem promptus est, caro autem infírma. **C.** Iterum secúndo ábiit et orávit, dicens: **I. Pater** mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. **C.** Et venit íterum, et invenit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, íterum ábiit et orávit tértio, eúndem sermóne dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: **I.** Dormíte iam et requiésците: ecce, appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce, appropinquávit, qui me tradet. **C.** Adhuc eo loquénte, ecce, Iudas, unus de duódecim, venit, et cum eo turba multa cum gládiis et fústibus, missi a princípibus sacerdotum et senióribus pópuli. **Qui** autem trádidit eum, dedit illis signum, dicens: **S.** Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. **C.** Et conféstim accédens ad Iesum, dixit: **S.** Ave, **Rabbi**. **C.** Et osculátus est eum. Dixítque illi Iesus: **I.** Amíce, ad quid venísti? **C.** Tunc accessérunt, et manus iniecérunt in Iesum et tenuérunt eum. Et ecce, unus ex his, qui erant cum Iesu, exténdens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum principis sacerdotum, amputávit aurículam eius. Tunc ait illi Iesus: **I.** Convérte gládium tuum in locum suum. **Omnes** enim, qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? **C.** In illa hora dixit Iesus turbis: **I.** Tamquam ad latróne existis cum gládiis et fústibus comprehéndere me: cotídie apud vos sedébam docens in templo, et non me tenuístis. **C.** Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scripturæ Prophetárum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugérunt. At illi tenéntes Iesum, duxérunt ad Cáipham, principem sacerdotum, ubi scribæ et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium principis sacerdotum. Et ingréssus intro, sedébat cum ministris, ut vidéret finem. **Príncipes** autem sacerdotum et omne concílium quærébant falsum testimónium contra Iesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi testes accessissent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes et dixerunt: **S.** **Hic** dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reádicáre illud. **C.** Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: **S.** Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsus te testificántur? **C.** **Iesus** autem

tacébat. Et princeps sacerdotum ait illi: S. Adiuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Filius Dei. C. Dicit illi Iesus: I. Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, ámodo vidébitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus caeli. C. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: S. Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? Ecce, nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C. At illi respondentes dixerunt: S. Reus est mortis. C. Tunc expuerunt in faciem eius, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes: S. Prophetiza nobis, Christe, quis est, qui te percussit? C. Petrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla, dicens: S. Et tu cum Iesu Galilaeo eras. C. At ille negavit coram omnibus, dicens: S. Nescio, quid dicis. C. Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla, et ait his, qui erant ibi: S. Et hic erat cum Iesu Nazareno. C. Et iterum negavit cum iuramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt, qui stabant, et dixerunt Petro: S. Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. C. Tunc coepit detestari et iurare, quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Mane autem facto, consilium iniérunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Iesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Póntio Piláto praesidi. Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, paenitentia ductus, réttulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus, dicens: S. Peccavi, tradens sanguinem iustum. C. At illi dixerunt: S. Quid ad nos? Tu vidéris. C. Et proiectis argenteis in templo, recessit: et abiens, láqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, accéptis argenteis, dixerunt: S. Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. C. Consilio autem ínito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Ieremiam Prophétam, dicentem: Et accepérunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt a filiis Israél: et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. Iesus autem stetit ante praesidem, et interrogavit eum praeses, dicens: S. Tu es Rex Iudaeorum? C. Dicit illi Iesus: I. Tu dicis. C. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: S. Non audis, quanta adversum te dicunt testimonia? C. Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer. Per diem autem sollémnem consuéverat praeses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebatur Barábbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilátus: S. Quem vultis dimittam vobis: Barábbam, an Iesum, qui dicitur Christus? C. Sciébat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxorem eius, dicens: S. Nihil tibi et iusto illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C. Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis, ut péterent Barábbam, Iesum vero pérderent. Respóndens autem praeses, ait illis: S. Quem vultis vobis de duobus dimitti? C. At illi dixerunt: S. Barábbam. C. Dicit illis Pilátus: S. Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? C. Dicunt omnes: S. Crucifigatur. C. Ait illis

præses: **S.** Quid enim mali fecit? **C.** At illi magis clamabant, dicentes: **S.** Crucifigatur. **C.** Videns autem Pilátus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: **S.** Innocens ego sum a sánguine iusti huius: vos vidéritis. **C.** Et respondens univérsum pópulus, dixit: **S.** Sanguis eius super nos et super filios nostros. **C.** Tunc dimisit illis Barábbam: Iesum autem flagellátum tradidit eis, ut crucifigerétur. Tunc mílites præsidis suscipiéntes Iesum in prætóríum, congregavérunt ad eum univérsum cohórtem: et exuéntes eum, chlámýdem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput eius, et arúndinem in dextera eius. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicentes: **S.** Ave, Rex Iudæórum. **C.** Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput eius. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámýde et induérunt eum vestiméntis eius, et duxérunt eum, ut crucifigerent. Exeúntes autem, invenérunt hómínem Cyrenæum, nómíne Simónem: hunc angariavérunt, ut tólleret cruce eius. Et venérunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum. Et cum gustásset, nóluit bibere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta eius, sortem mitténtes: ut implerétur, quod dictum est per Prophétam dicentem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: Hic est Iesus, Rex Iudæórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes: unus a dextris et unus a sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: **S.** Vah, qui destruis templum Dei et in trídúo illud reádificas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. **C.** Simíliter et príncipes sacerdotum illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: **S.** Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israël est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confidit in Deo: líberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia Fílius Dei sum. **C.** Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsum terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna, dicens: **I.** Eli, Eli, lamma sabachtháni? **C.** Hoc est: **I.** Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? **C.** Quidam autem illic stantes et audiéntes dicébant: **S.** Elíam vocat iste. **C.** Et contínuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: **S.** Sine, videámus, an véniat Elías líberans eum. **C.** Iesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et ecce, velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt: et multa córpóra sanctórum, qui dormierant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrecciónem eius, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem et qui cum eo erant, custodiéntes Iesum, viso terræmótu et his, quæ fiébant, timuérunt valde, dicentes: **S.** Vere Fílius Dei erat iste. **C.** Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secútæ erant Iesum a Galilæa, ministrántes ei: inter quas erat María Magdaléne, et María Iacóbi, et Ioseph mater,

et mater filiorum Zebedæi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nomine Ioseph, qui et ipse discipulus erat Iesu. Hic accessit ad Pilatum, et petiit corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Ioseph involvit illud in sindone munda. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit.

R. Laus tibi, Christe.

S. Per Evangelica dicta, deleantur nostra delicta.